

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 28 maja 2024 r.

UH.8361.19.2024
ZPO

MASTER FOOD POLAND WEST
SP. Z O.O.
ul. Rogatka 22
31-425 Kraków

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę **MASTER FOOD POLAND WEST Sp. z o.o., ul. Rogatka 22, 31-425 Kraków, NIP: 6762590405**, karę pieniężną w wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100), za uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. poprzez zakodowanie cen w kodzie QR oraz z brak określenia ilości potraw i napojów, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą” oraz wymaganiom wskazanym w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. *w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy. Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 30 stycznia do 2 lutego 2024 r., kontrolę w restauracji Sushi 77, ul. Woźna 11, 61-777 Poznań, prowadzonej przez Master Food Poland West Sp. z o.o., ul. Rogatka 22, 31-425 Kraków, NIP: 6762590405.

W toku kontroli sprawdzono 147 rodzajów wyrobów oraz napojów z cennika, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa w odniesieniu do 36 z nich, tj.:

I. w cenniku nie uwidoczniiono ilości 31 wyrobów i napojów, do których odnosi się cena:

1. Tatar z tuńczyka, w cenie 72 zł,
2. Tatar z łososia w cenie 68 zł,
3. Tatar z awocado 50 zł,
4. Wakame (sałatka z glonów morskich i ogórka), w cenie 48 zł,
5. Edamame (strąki soi podawane z solą morską), w cenie 48 zł,
6. Goma wakame (sałatka z trawy morskiej), w cenie 48 zł,
7. Miso (zupa z pasy sojowej z tofu), w cenie 28 zł,
8. Miso (zupa z pasy sojowej z łososiem), w cenie 36 zł,
9. Spicy miso (zupa z pasty sojowej z owocami morza), w cenie 32 zł,
10. Mandau (bulion wołowy z pierożkami gyoza z kurczakiem, jajkiem i warzywami) w cenie 32 zł,
11. Sakana (bulion z łososia i ryby maślanej) w cenie 32 zł,
12. Curry yellow (kremowa zupa tajska z mlekiem kokosowym i warzywnymi i kurczakiem) w cenie 40 zł,
13. Tom yum (kremowa zupa tajska z mlekiem kokosowym, krewetkami i grzybami słomianymi) w cenie 36 zł,
14. Pad thai vege, w cenie 50 zł,
15. Pad thai z kurczakiem, w cenie 54 zł,
16. Pad thai z krewetkami w cenie 58 zł,
17. Dodatkowe krewetki w cenie 12 zł,
18. Dodatkowy kurczak w cenie 8 zł,
19. Coca-cola/ coca-cola zero w cenie 11 zł,
20. Herbata zielona smakowa, biała smakowa, czerwona smakowa w cenie 12 zł,
21. Drink aperol spritz w cenie 28 zł,
22. Elderflower drink w cenie 30 zł,
23. Drink Choysecco w cenie 20 zł,
24. Drink Mimoza Extra w cenie 24 zł,
25. Drink Gin&Tonic Ogórkowy w cenie 21 zł,
26. Drink Lychee Mojito w cenie 30 zł,
27. Piwo Żywiec w cenie 15 zł
28. Piwo Żywiec 0% w cenie 15 zł,
29. Piwo Asahi w cenie 18 zł,
30. Piwo Saporro w cenie 18 zł,
31. Piwo Kirin w cenie 18 zł.

II. w cenniku stwierdzono uwidocznienie cen 5 zestawów lunchowych, w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. poprzez zakodowanie w kodzie QR, który znajdował się w cenniku „menu promocyjne” z oznaczeniem „Zeskanuj kod i poznaj ofertę lunchową: 23 pln”:

32. Poniedziałek: Zupa Tom Yum, 3x hosomaki z tamago, 3x futo vege panko, 3x uramaki z makrelą,
33. Wtorek: Zupa kokosowa, 3x hosomaki z ogórkiem, 3x futomaki z pastą z tuńczyka, 3x uramaki z bocznikiem,
34. Środa: Zupa Kimchi, 3x hosomaki z awokado, 3x futo ebi salad, 3x uramaki apasargus
35. Czwartek: Zupa Mandu, 3x hosomaki kanpyo ten, 3 x futo spicy wege, 3x uramaki smoked philadphia,
36. Piątek: Zupa Tom Yum, 3x hosomaki z edamame, 3x futo butter w tempurze, 3x uramaki spicy sake.

Przedstawienie oferty w sposób opisany powyżej nie spełnia wymagań § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy, a także godzi w interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, „w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”. W myśl § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia, „przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku” (§ 9 ust. 1 rozporządzenia). „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena” (§ 9 ust. 2 rozporządzenia).

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 24 kwietnia 2024 r. znak UH.8361.19.2024 (doręczonym 2 maja 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Przedsiębiorca w powyższym zakresie nie skorzystał z uprawnień wynikających z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, w przypadku 36 partii oferowanych do sprzedaży wyrobów lub napojów spośród 147 skontrolowanych, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 4 stycznia 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli

oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całości sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszeń prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”

Literalna wykładania ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz Red. Prof. Dr hab. Marek Wierzbowski, red. Prof. Dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”). Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszenie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia,

a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało"). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości potraw oraz napojów, do których odnosi się podana cena oraz zakodowanie cen w kodzie QR. Strona zaprzestała naruszania prawa dopiero w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen potraw i napojów, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ do chwili usunięcia uchybień w wyniku kontroli, przedsiębiorca świadczył usługi gastronomiczne, a konsumenci korzystający z tych usług (którzy choćby wcześniej opuścili lokal). Faktycznie pozbawieni byli jednoznacznej informacji o cenie oraz ilości i odnoszącej się do niej ceny potraw i napojów. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa. Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie podał w cenniku ilości dla 31 wyrobów i napojów oraz uwidoczniał ceny 5 zestawów lunchowych w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, poprzez zakodowanie cen w kodzie QR”, tym samym ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości tych potraw i napojów z innymi potrawami i napojami oraz ograniczył informację o cenie, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości potraw, wyrobów i napojów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość porcji potrawy, wyrobu oraz napoju w tej samej cenie. Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. W toku kontroli przedsiębiorca złożył oświadczenie, że na przedsiębiorstwo nie zostały nałożone sankcje za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznił ceny w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości oraz podał ilości oferowanych potraw i napojów. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, w szczególności wielkość obrotów i przychodu strony, określoną przez stronę w informacji przekazanej w toku kontroli.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a
3. BA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Rzbieta Welnicz-Kędra